

aquest recomençament de la nostra història nacional antigament tan clara, tan austera, tan gloriosa, però des de fa dos-cents anys enfonsada dins d'una altra història carregada d'una grandesa inútil i ennegrida per la fumera roja de sang, de tantes fogueres enceses per la Inquisició i encara no apagades del tot. Per nosaltres avui, catalans, en vida i en mort, Catalunya serà de nou Catalunya!

Contra la monarquia i contra aquest rei opressor que, encara no fa gaire temps, ens recordava que era el descendent de Felip Vè, de terrible memòria, que està en deute de sang amb nosaltres;

Contra la dictadura militar, la més repugnant de totes les dictadures per la seva mateixa concepció, que ens ha ofès íntimament amb la profanació de les nostres coses más sagrades;

Contra la guerra del Marroc, aquesta guerra tan injusta i tan tràgica que persisteix, encara que sigui negada pels comunicats oficials;

Contra la injustícia social i els privilegis de classe.

Per la llibertat de Catalunya i el dret a governar-nos nosaltres mateixos, conscients de la nostra personalitat i de la nostra voluntat ferma i definida, convençuts de què Catalunya és capaç de governar-se a sí mateixa i poseeix suficients recursos econòmics per a viure lliurement;

Per la cultura dels catalans, la restauració de les seves corporacions dissoletes, i la creació de noves institucions que afavoreixin els infants, així com les de caràcter tècnic per als obrers, comerciants i industrials;

Per la dignitat i millorament de vida del proletariat, mitjançant reformes socials i la llei de protecció del treball i dels obrers, el que significa la garantia per al progrés i millora, partint del mínim assignat en la convenció de Berna;

Per la llibertat de tots els empresonats per delictes polítics i socials i la llibertat dels nostres companys separatistes que, d'una manera tan heroica, han patit i pateixen, encara, per Catalunya;

Per la implantació de la República Catalana Independent.

Via fora, catalans!

Us crido amb el mateix crit històric que ens recorda les nostres antigues victòries nacionals, car és en aquest moment que voldria fer desaparèixer la meua persona per tal que reconeguéssiu en la meua veu, la veu de la vostra raça, i en la meua gesta; la gesta d'aquells que ens han precedit en la Història. Es ben encoratjador de sentir-se, en aquests moments supremes, per damunt de la nostra voluntat, l'hereu i l'instrument d'aquells herois que saberen posar tan alt, en terra i en el mar, el nom gloriós de Catalunya.

Que la nostra senyera de les quatre barres onegi en el vent de la nostra immortalitat! En aixecar-la de nou al cel de Catalunya, deixeu-me hissar un altra senyera invisible perquè onegi per damunt d'aquells que lluiten per un noble ideal.

La nostra afirmació d'ésser catalans, no significa que ens volem separar de l'afirmació que també som humans; l'estel solitari de la nostra bandera no vol pas significar que ens volem aïllar dels altres que, com nosaltres mateixos, sofreixen una opressió semblant; la nostra bandera no ens separa de ningú que tingui un esperit lliure, i en els seus plecs no s'amaga cap idea d'imperialisme ni de conquesta. La nostra aspiració és entrar, una vegada lliures, en el concert dels pobles civilitzats per a treballar, amb el nostre jove esforç, per un ideal de pau internacional, per la llibertat de tots els homes i de tots els pobles i per la justícia. I és aquesta mateixa aspiració que ens ha fet aliar amb els separatistes d'Euzkadi i de Galícia i ens pot fer aliar, demà, lliurement i cordialment amb les altres petites nacionalitats d'Espanya.

Quan nosaltres afirmem que deslliurarem Catalunya, no ho diem pas amb un esperit d'odi contra vosaltres, espanyols, com ho han fet córrer els governs d'Espanya. Tot el nostre odi s'aixeca contra aquesta Espanya oficial monàrquica, avui dictatorial, sota el règim de la qual vosaltres mateixos heu esdevingut uns esclaus, so-